

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt den 23. august 2022

Sag BS-39795/2021-HJR og BS-39903/2021-HJR

A og

B

(advokat Erik Berg for begge)

mod

Forsvarsministeriet

(advokat Britta Moll Bown)

I tidligere instanser er truffet afgørelse af Retten i Sønderborg den 23. august 2021 (BS-22360/2021-SON) og af Vestre Landsrets 14. afdeling den 4. oktober 2021 (BS-31467/2021-VLR).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Oliver Talevski, Kurt Rasmussen og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

A og B og Forsvarsministeriet har nedlagt sammenstemmende påstande om, at sagen henvises til landsretten som 1. instans.

Anbringender

Parterne har til støtte for henvisning anført navnlig, at betingelserne herfor er opfyldt.

Der foreligger ikke praksis, der tager stilling til den naboretlige tålegrænse for støj hidrørende fra flyvestationer, herunder militære flyvestationer eller lignende. Sagens udfald vil danne grundlag for afgørelser i andre lignende sager,

hvor ejere af ejendomme placeret i den gule zone også vil gøre et erstatningskrav gældende mod Forsvarsministeriet. Retspraksis om den naboretlige tålegrænse og rimelighedsvurderingen vedrørende andre former for støj kan ikke sammenlignes med støjen fra militære flyvestationer.

I forarbejderne til lov om udbygning og drift af Flyvestation Skrydstrup (lov nr. 881 af 16. juni 2020) har ministeriet bl.a. lagt vægt på, at naboer til en flystation må kunne påregne, at der som led i den samfundsmæssige udvikling sker en overgang til en anden og nyere flytype, som kan have en anden støjprofil, og at dette særligt gælder Forsvarets område, da materiel skal være tidssvarende og egnet til at kunne forsvare Danmark. Det er dog som nævnt ikke afgjort ved domstolene, hvilken betydning dette har for den naboretlige rimelighedsvurdering.

Højesterets begrundelse og resultat

Efter retsplejelovens § 226, stk. 1, kan byretten efter anmodning fra en part henføre en sag til behandling ved landsret, hvis sagen er af principiel karakter og har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt.

Efter forarbejderne til bestemmelsen er det forudsat, at Højesterets ressourcer som udgangspunkt ikke bør benyttes til at behandle sager, hvis udfald i det væsentlige afhænger af bevismæssige vurderinger, eller som angår retsanvendelse på områder, hvor de principielle retsspørgsmål allerede er afklaret.

Herefter, og i øvrigt af de grunde landsretten har anført, stadfæster Højesteret landsrettens kendelse.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale kæreomkostninger for Højesteret til den anden part.